

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320210296
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320210296.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného G. E., pre obzvlášť závažný zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 6Tk/3/2020-1544 z 01. júna 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. augusta 2021, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. E., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 6Tk/3/2020-1544 zo dňa 01.06.2021 bol obžalovaný G. E. uznaný vinným: v bode 1) z obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Trestného zákona; v bodoch 1) - 6) z pokračovacieho prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/, ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona; v bodoch 2) - 3) z pokračovacieho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Trestného zákona; v bodoch 3) - 6) z pokračovacieho prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201a Trestného zákona; v bode 7) zo zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a v bodoch 8) a 9) z pokračovacieho zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

v bode 1/

od presne nezisteného času roku 2017 do presne nezisteného času roku 2019 v rodinnom dome č. XXXX v obci R. pod C., okres U. G. nad H. sa svojej maloletej dcéry V.S., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti opakovane dotýkal na intímnych miestach v snahe dosiahnuť sexuálne uspokojenie tak, že jej ohmatával prsia, prirodzenie a zadok, spával s maloletou dcérou na manželskej posteli, kde ju večer pred spaním zozadu objímal a chytal za prirodzenie, na maloletú mal neustále nevhodné slovné sexuálne narážky, že má dobré prsia a zadok, že sa už stala ženou, prikazoval jej obliekať si obtiahnuté a vyzývavé oblečenie, ktoré jej aj sám kupoval, čím obvinený výrazným spôsobom narušil psychosexuálny vývin maloletej, v dôsledku čoho sa u maloletej vyvinula posttraumatická stresová porucha s následnou depresívnou poruchou ťažkého stupňa so závažnými somatickými a inými príznakmi, ktorých intenzita výrazným spôsobom obmedzila maloletú V. S., nar. XX.XX.XXXX v bežnom spôsobe života a vyžaduje si u maloletej následnú psychiatrickú, psychoterapeutickú a somatickú odbornú starostlivosť a obvinený ovplyvnil tiež vzťah maloletej k všeobecne platným spoločenským normám regulujúcim sexuálne správanie,

v bode 2/

dňa 01.01.2018 sa z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete Skype vystupujúci pod užívateľským menom G. G. skontaktoval s maloletou E.J, nar. XX.XX.XXXX, vystupujúcou pod užívateľským menom erika 123(live:erikajaska), pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 21.02.2018 obvinený zistil, že maloletá má 16 rokov, počas komunikácie mal obvinený na maloletú

neustále sexuálne narážky, posielal jej fotografie svojho penisu a videá, na ktorých masturboval aj s - vyvrcholením, fotografie zobrazujúce sexuálny styk medzi mužom a ženou, popisoval jej rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom pohlavného styku a žiadal ju za účelom svojho sexuálneho uspokojenia o vyhotovenie a zaslanie fotografií jej tela s obnaženými pohlavnými orgánmi bez tváre, čomu maloletá na nabehanie obvineného vyhovel a dňa 02.1.2018 vyhotovila detailnú fotografiu svojho obnaženého prsníka, ktorú zaslala obvinenému, dňa 03.01.2018 vyhotovila a zaslala obvinenému svoju fotografiu spodnej časti tela v spodnom prádle a dňa 06.01.2018 na naliehanie obvineného vyhotovila a zaslala obvinenému fotografiu svojej obnaženej spodnej časti tela s detailným záberom na prirodzenie,

v bode 3/

dňa 27.12.2017 sa z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete Skype vystupujúc pod užívateľským menom G. G. skontaktoval s maloletou M.O., nar.XX.XX.XXXX vystupujúcou pod užívateľským menom G. (G.), pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 15.06.2018 obvinený zistil, že maloletá má 13 rokov, počas komunikácie mal obvinený na maloletú neustále sexuálne narážky, popisoval jej rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom pohlavného styku, maloletú žiadal za účelom svojho sexuálneho uspokojenia o vyhotovenie a zaslanie fotografií jej tela s obnaženými pohlavnými orgánmi, čomu maloletá na nabehanie obvineného vyhovel a dňa 02.01.2018 vyhotovila detailnú fotografiu svojho obnaženého zadku, ktorú zaslala obvinenému, dňa 05.01.2018 vyhotovila a zaslala obvinenému detailnú fotografiu svojho obnaženého prirodzenia a dňa 24.03.2018 vyhotovila a zaslala obvinenému detailnú fotografiu svojho obnaženého zadku,

v bode 4/

dňa 02.09.2018 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete www.azet.pokec.sk <<http://www.azet.pokec.sk>> pod užívateľským menom „majomirka“ komunikáciu s nestotožnenou osobou vystupujúcou pod užívateľským menom „neposlusne_N.“, pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 03.02.2019 obvinený zistil, že maloletá má 12 rokov, počas komunikácie mal obvinený na maloletú neustále sexuálne narážky, chcel vedieť či sexuálne žije, ako sa robí, čím sa robí, uviedol, že jeho zaujímajú dievčatá okolo 12 rokov, že hľadá nejakú šiestačku ako ona, čo by chcela a nebála sa v sebe skúsiť mať jeho veľkú kládu, že hľadá mladučku, ktorá by chcela skúsiť jeho veľkého vtáka, alebo ho aspoň honiť, popisoval jej rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom orálneho styku v jeho aute a to aj za finančnú odmenu,

v bode 5/

dňa 30.01.2019 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete www.azet.pokec.sk <<http://www.azet.pokec.sk>> pod užívateľským menom „majomirka“ komunikáciu s nestotožnenou osobou vystupujúcou pod užívateľským menom „E.“, pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 22.02.2019 obvinený zistil, že maloletá má 12 rokov, počas komunikácie mal obvinený na maloletú neustále sexuálne narážky, informoval ju o svojich sexuálnych skúsenostiach s análnym aj pohlavným stykom s deťmi, detailne jej popisoval rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom pohlavného styku,

v bode 6/

dňa 21.10.2018 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete www.azet.pokec.sk pod užívateľským menom „majomirka“ komunikáciu s nestotožnenou osobou vystupujúcou pod užívateľským menom „C.“, pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 08.02.2019 obvinený zistil, že maloletá má 13 rokov, uviedol jej, že ho vzrušujú veľmi mladé dievčatá a hľadá mladučku, ktorá by chcela skúsiť jeho veľkého vtáka, alebo ho aspoň honiť, popisoval jej rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom pohlavného styku aj s jej desaťročnou sestrou,

v bode 7/

dňa 23.05.2018 z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete www.pokec.sk <<http://www.pokec.sk>> vystupujúc pod užívateľským menom G.@azet.sk zaslal prostredníctvom rýchlej pošty po predchádzajúcej komunikácii C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX/XX, D. D., vystupujúcou pod užívateľským menom C.@azet.sk, fotografiu nahaj maloletej osoby ženského pohlavia z pohľadu spredu na prsia a prirodzenie, pričom obvinený od presne nezisteného času do 25.02.2019 v rodinnom dome č. XXXX v obci R. pod C. mal uložených vo svojom osobnom počítači - notebook ACER striebornej farby Aspire V5 v adresári Dokumenty/clear.fi/Nový priechinok(2)/zmluvne veci/ a na CD nosiči zn. Platinum 700 MB, ktoré boli zaistené obvinenému počas výkonu domovej prehliadky celkovo 1473 obrázkových súborov(fotografií) a video súborov, určených na sexuálne účely, na ktorých sú zachytené zjavne maloleté osoby, niektoré aj mladšie ako 10-11 rokov najmä ženského ale aj mužského pohlavia s obnaženými genitáliami a pri vykonávaní rôznych sexuálnych praktík, ako je sebaukájanie, pohlavný

styk, orálny styk, análny styk medzi sebou navzájom, ako aj s dospelými osobami, ktoré obvinený v prílohách zasielal v časovom rozmedzí od 25.08.2018 do 25.02.2019 prostredníctvom sociálnej siete www.azet.pokec.sk pod užívateľským menom „majomirka“ na rôzne užívateľské kontá ako „G.“ „G.“ , „G.“ „S.“, „C.“, „U.“, „E..D.“ „H.“ a mnoho ďalších,

v bode 8/

dňa 02.09.2018 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete www.azet.pokec.sk pod užívateľským menom „majomirka“ komunikáciu s nestotožnenou osobou vystupujúcou pod užívateľským menom „U pričom počas komunikácie ktorá prebiehala do 03.02.2019 obvinený zistil, že užívateľ má 16 rokov a vzrušujú ho malé dievčatá, na čo používateľ konta „U zaslal obvinenému 5 ks fotografií zjavne maloletých detí ženského pohlavia s obnaženými genitáliami a spýtal sa obvineného, či vie zohnať nejaké mladučké dievča za účelom pohlavného styku, na čo mu obvinený zaslal dve fotografie nahej maloletej osoby ženského pohlavia s tvárou a jednu fotografiu bez tváre s detailným záberom na obnažené prirodzenie a užívateľovi konta uviedol, že na fotografiách je jeho dcéra, ktorá má 12 rokov a môže ju poskytnúť užívateľovi za účelom pohlavného styku, pričom podľa dohody obvineného s užívateľom konta U sa pohlavný styk mal odohrávať na druhý deň vonku v prírode, kde mal prísť obvinený za užívateľom aj s dcérou,

v bode 9/

dňa 07.09.2018 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete www.azet.pokec.sk <<http://www.azet.pokec.sk>> pod užívateľským menom „majomirka“ komunikáciu s nestotožnenou osobou vystupujúcou pod užívateľským menom „K.“, pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 11.09.2018 obvinený zistil, že užívateľa vzrušujú malé dievčatá a ponúkol mu svoju maloletú dcéru za účelom pohlavného styku a za túto službu požadoval od užívateľa sumu 1.000,- Eur, pričom obvinený užívateľovi uviedol, že jeho dcéra má 12 rokov, dávno nie je panna, je veľmi úzka a musí držať, lebo vie na čo je určená a keď dobre zaplatí, môže ju zákazník aj fackať, nadávať jej a tvrdo narážať, na čo užívateľ konta obvinenému uviedol, že suma 1000, € za pohlavný styk s dvanásťročným dievčaťom sa mu zdá vysoká a sľúbil obvinenému, že mu nájde iného záujemcu,

Podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona). Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 73 ods. 4 Trestného zákona bolo obžalovanému uložené sexuologické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd vyslovil prepadnutie vecí a to: 1 ks papierové vrece s obsahom: 1 ks tablet Lenovo Yoga YT-850M-Pin4296 + nabíjačka, 1 ks mobilný telefón Samsung čiernej farby, B., XXXXXXXXXXXXXXXX, GP S XXXX, 1 ks mobilný telefón Huawei, T9 lite, WNS-L21, čiernej farby bez IMEI, 1 ks USB kľúč, modrý, nápis Duple Star, 1 ks tablet zn. Lenovo, T76GPSTV, bielo-čiernej farby, 1 ks Titan gel, 9 ks CD MaxeLL 700 mb, 1 ks mobilný telefón Huawei P20 lite, modrej metallickej farby, IMEI: nezistené, model AN-LX1, 1 ks papierová krabica s obsahom: 1 ks externý disk ADATA Classic CH 94, bez výr.č., čiernej farby, 1 ks mobilný telefón Huawei bielej farby, s koženým obalom, PIN XXXX, 1 ks notebook ACER striebornej farby Aspire V5 serial number: U s nabíjačkou a heslom do PC 5087, 1 ks tablet uhlopriečka „8“ zn. VINITY bez výrobného čísla, 1 ks tablet uhlopriečka „10“ zn. HUAWEI bez výrobného čísla, 1 ks videokazeta VHS zn. TDK bez popisu v bielom plastovom obale, 1 ks Miro SD pamäťová karta 2 GB s adaptérom, 17 ks CD + DVD v dvoch plastových obaloch, 8 ks CD + DVD v plastovom obale, 1 ks hard disk WD Element čiernej farby, v.č.- nečitateľné, 8 ks CD + DVD bez plastového obalu s tým, že podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal obžalovaný odvolanie smerujúce do výroku o vine a treste, ktoré samostatným písomným podaním odôvodnil v mene obžalovaného obhajca. Dôvody odvolania boli súdu prvého stupňa doručené dňa 13.04.2021 a ich doplnenie dňa 24.06.2021.

Primárne obhajca zdôraznil, že obžalovaný rázne poprel akékoľvek zneužívanie svojej dcéry s tým, že obvinenie o sexuálnom zneužívaní sa opiera len o výpoveď bývalej manželky G. E., ich maloletej dcéry U. a znalecký posudok znalkyne G.. Y. Fortis, avšak poškodená maloletá H. akékoľvek sexuálne zneužívanie zo strany otca - obžalovaného, rozhodne poprela.

Obhajca namietol právnu kvalifikáciu (obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Trestného zákona), ktorú považuje za nesprávnu v tom, že v obžalobe nie je konkretizované písmeno odseku 3 citovaného ustanovenia, ale dedukuje, že prokurátor mal pravdepodobne na mysli posttraumatickú stresovú poruchu ako ťažkú ujmu na zdraví (§ 123 Trestného zákona) k čomu zastáva názor, že podľa slovenského právneho poriadku posttraumatickú stresovú poruchu nemožno chápať ako ťažkú ujmu na zdraví, nakoľko nie je vyšpecifikovaná v ustanovení § 123 Trestného zákona, ktoré vymedzuje čo na účely trestného konania možno považovať za ťažkú ujmu na zdraví.

Vyjadril nesúhlas s prepojením prípadného konania obžalovaného so vznikom posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej maloletej, k čomu zdôraznil, že znalkyňa MUDr. Denisa Mészárosová nevedela jednoznačne konštatovať, či posttraumatická stresová porucha u maloletej poškodenej a následne depresívna porucha, nevznikla jednoznačne na základe konania obžalovaného, čo znalkyňa nemohla vylúčiť, ale ani potvrdiť. Odvolateľ vytýka, že napriek obsahu vypracovaného znaleckého posudku došlo k sprísneniu právnej kvalifikácie v dôsledku prokurátorom ustáleného previazania s konaním obžalovaného a zistenou posttraumatickou stresovou poruchou u maloletej poškodenej a nesúhlasí, aby bol jeden znalecký posudok preferovaný pred ďalšími dôkazmi.

Čo sa týka ďalších skutkov [2) - 3) a 8) - 9)] obhajca v mene obžalovaného konštatuje, že toto konanie kladené za vinu, nebolo dokazovaním preukázané, najmä, že k zločinu výroby detskej pornografie a zločinu kupliarstva došlo na podnet obžalovaného, tj. nebolo preukázané, či fotka nebola urobená skôr ako vyšiel podnet a tiež nemožno hovoriť o zločine kupliarstva, pretože konanie obžalovaného nenaplnilo znaky tohto trestného činu. K uvedenému zdôraznil, že používatelia vystupujúci pod „U. XXX“ a „alex XXXX“ neboli nikdy stotožnení, nebolo možné ich vypočúť a preto nebolo preukázané, že by obžalovaný umožnil komukoľvek mať pohlavný styk s jeho maloletou dcérou za finančnú odmenu, že jeho maloletá dcéra doposiaľ pohlavný styk nemala a obžalovaný priznal, že v jeho počítači sa nachádzali súbory obsahujúce detskú pornografiu, ale v ostatných žalovaných skutkoch skonštatoval, že súd nebol schopný mu vinu preukázať.

Ku skutku 1) zhrnul, že viaceré dôkazy vyvracajú tvrdenie prokuratúry ohľadne žalovaného skutku a na podklade uvedeného žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa s príslušnými pokynmi, prípadne aby vo veci spravodlivo rozhodol sám.

V doplnení odvolania doručenom súdu dňa 24.06.2021 obhajca v mene obžalovaného uviedol, že obžalovaný sa nestotožňuje so všetkým čo je mu kladené za vinu, aj keď pripustil, že nie vždy konal správne a niektoré veci sú mu kladené za vinu oprávnene, ale väčšiny vecí, ktoré sú mu kladené za vinu, sa rozhodne nedopustil. Je odhodlaný niesť následky a zodpovednosť za skutky, ktoré mu budú jasne preukázané dôkazmi vykonanými pred súdom, ale nesúhlasí, aby bol odsúdený spôsobom hrubo porušujúcim jeho právo na spravodlivý proces. Nie je rešpektované jeho právo na obhajobu a rozhodnutie o vine sa zakladá na subjektívnom pocity súdu, ktorý je negatívne nastavený voči jeho osobe.

Napadnutému rozsudku vytkol nasledovné nedostatky: „nerešpektovanie názoru vysloveného nadriadeným Krajským súdom v Bratislave ako odvolacieho súdu v jeho uznesení č. k. 3To/26/2021 zo dňa 27.04.2021, nesprávnu právnu kvalifikáciu jednotlivých skutkov, vrátane nesprávnej identifikácie rozhodujúcej kvalifikovanej skutkovej podstaty, nedostatočne vykonané samotné dokazovanie v konaní pred súdom a tiež v prípravnom konaní, pričom tieto nedostatky nemožno odstrániť v konaní pred odvolacím súdom, nedostatočne vyhodnotené dokazovanie s poukazom na preukázanie naplnenia jednotlivých obligatórnych znakov každej zo skutkových podstát, a to pri každom skutku osobitne, porušenie zásady práva na spravodlivý súdny proces a zásady práva na obhajobu, absolútna nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.“

Zdôraznil, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí vytkol nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia a teda nerešpektovanie ustanovenia § 168 Trestného poriadku a k danému uviedol, že vytýkané nebolo zo strany prvostupňového súdu odstránené, pretože ani v napadnutom rozsudku okresný súd neposkytol úvahy, ktoré ho viedli k uznaniu viny obžalovaného, dôkazy nevyhodnotil

jednotlivo ani v súhrne a v podstate k dôvodom ohľadne výroku o vine pridal „iba 4 riadky na strane 41, všetko ostatné doslova skopíroval.“

Ku skutku 1) zotrval na svojom vyjadrení, že skutku sa nedopustil a ani žiadnym dôkazom nebolo jeho konanie preukázané. Zdôraznil, že protiprávne konanie je postavené len na tendenčnej výpovedi jeho bývalej manželky a maloletej dcéry U., pričom tieto dôkazy súd vykladal neobjektívne. Je presvedčený, že ak by sa takéhoto konania mal dopúšťať tak by ho mala usvedčovať predovšetkým maloletá H., ktorá ale poprela akékoľvek protiprávne konanie voči svojej osobe z jeho strany.

Domnieva sa, že znalec záver o traume maloletej H., dal do súvisu s výpoveďami bývalej manželky a maloletej U. a teda súvis so vznikom posttraumatickej stresovej poruchy zistený u maloletej H. bol daný v dôsledku svedeckých výpovedí bývalej manželky a maloletej U. do súvisu s jeho osobou.

Vytkol, že súd prvého stupňa nerešpektoval záver iného znalca (MUDr. Denisy Mészárosovej), ktorá pripustila, že súvis posttraumatickej stresovej poruchy nemusí súvisieť s konaním obžalovaného.

Tiež vytkol súdu, že odignoroval záver znalca o tom, že výpoveď maloletej U. je z hľadiska vierohodnosti nízka, menovaná je pod tlakom matky - bývalej manželky obžalovaného. Je presvedčený, že tieto skutočnosti vo svojom súhrne sú dostatočné (v zmysle zásady in dubio pro reo), na vyslovenie, že sa skutku 1) nedopustil.

Opakovane považuje právnu kvalifikáciu, ktorú podľa obhajcu súd nekriticky prevzal z obžaloby, za nesprávnu.

Uviedol, že podľa vlastných slov obžalovaného tento maloletú H. mal rád ako rodič svoje dieťa a nikdy túto hranicu neprekročil.

Prejavoval jej aj náklonnosť, ale len ako k dcére. Posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá bola u maloletej zistená, prisudzuje faktu, že dcéru vychovával sám a ona trpela nezáujmom matky, ktorú skutočnosť intenzívne vnímala v čase dospievania. Je tiež presvedčený, že posttraumatická stresová porucha nemôže byť kvalifikovaná ako ťažká ujma na zdraví, pretože nezodpovedá ustanoveniu § 123 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, z ktorého dôvodu nesúhlasí s tým, že by tento skutok mal naplňovať skutkovú podstatu prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže.

K ostatným žalovaným skutkom sa vyjadril spoločne nasledovne: „Nepopieram že obsahom pamäte v mojich počítačoch boli aj fotografie s erotickou a pornografickou tematikou. Toto mi však samo o sebe nie je možné vyčítať a trestnoprávne ma za to postihovať. Nepopieram tiež, že medzi uvedeným materiálom bolo možné nájsť aj fotografie maloletých osôb, prevažne dievčat, avšak nešlo z mojej strany o vedomé zhromažďovanie týchto fotografií. Pri prehľadávaní stránok s erotickou tematikou som to nerozlišoval a z uvedeného dôvodu došlo ku uloženiu všetkých takto v počítači otvorených fotografií. Mrzí ma to, mal som to striktnjšie selektovať. Za toto si zodpovednosť ponesiem, ale žiadam súd, aby bolo striktné vyselektované, za ktoré konkrétne fotografie a iný materiál takto nájdený ma chce uznať za vinného a akým spôsobom sa tento materiál dostal do obsahu môjho počítača, alebo iného zariadenia. Nakoľko sa jedná o úmyselný trestný čin, je potrebné preukázať, ktoré fotografie a iný materiál som sťahoval a zhromažďoval vedomo, úmyselne a ktorý bol takto uložený neúmyselne, iba do tzv. vyrovnávacej pamäte počítača. Pokiaľ je to možné zistiť, je nevyhnutné to vyselektovať a konkretizovať. Taktiež pri právnej kvalifikácii skutku 7/ mi nie je zrejmé, z akého dôvodu sa jedná o kvalifikovanú skutkovú podstatu, pretože závažnejší spôsob konania nie je ani uvedený a nebol ani predmetom dokazovania. Taktiež pri týchto skutkoch nebolo objasnené, či boli jednotlivé fotografie považované za detskú pornografiu vyhotovené na moje naliehanie alebo žiadosť alebo skôr a tiež či tieto fotografie zobrazujú práve časti tiel tých maloletých dievčat, ktoré mi ich mali poslať. Nemôže sa jednať o zločin výroby detskej pornografie kladený mne za vinu, pokiaľ tieto fotografie boli vyhotovené skôr, aké som mal s uvedenými poškodenými o ich zaslaní komunikovať. Pri skutku v bode 2/ nebolo taktiež preukázané, že by sa malo jednať o fotografie môjho tela, ktoré som mal poškodenej posilať. Kvalifikovanie môjho konania v bodoch 8/ a 9/ ako pokračovacieho zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona taktiež nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a moje konanie nenaplnilo ani základnú skutkovú podstatu tohto trestného činu. Svoju dcéru som nikdy nikomu tak, ako sa mi kladie za vinu a ani iným spôsobom neponúkal. Dokonca aj znalecky antropologicky bolo vyvrátené, že by sa malo jednať o moju dcéru. Z

mojej strany nedošlo k žiadnemu reálnemu konaniu, ktoré by mohlo smerovať čo i len ku pokusu alebo ku príprave na niečo také. Nikomu som neponúkal v zmysle kupliarstva ani žiadne iné dievča. Silácke reči, vzájomné sa predbiehanie s osobami, s ktorými som mal komunikovať ohľadne skutkov 8/ a 9/ bez toho, že by som sa reálne dopustil konania, ktoré by k tomu viedlo a podľa všetkých ostatných dôkazov táto komunikácia nebola ani vážna, nemôže zakladať trestný čin kupliarstva. Na to, aby bolo možné vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť za trestný čin kupliarstva, je nevyhnutné stotožniť používateľov uvedených nickov a tieto osoby vypočuť aspoň k tomu, aký dojem, aký pocit a akú reakciu mohla komunikácia s nimi u nich zanechať a do akej miery ju brali vážne a do akej miery v nej oni vystupovali vážne.“

Obhajca súdu prvého stupňa vytkol aj nedostatočne vykonané a nezákonne vyhodnotenú dokazovanie v tom, že sa súd nezaoberal zákonnosťou zistenia a stotožnenia páchatel'ov skutkov vedených pod bodmi 2) až 9) k čomu argumentoval: „Okrem nedostatočne vykonaného a nezákonne vyhodnoteného dokazovania možno konaniu, ktoré vydaniu napadnutého rozsudku predchádzalo vytknúť aj procesné nedostatky a pochybenia. Okresný súd sa nezaoberal zákonnosťou zistenia a stotožnenia páchatel'a skutkov vedených pod bodmi 2/ až 9/, zákonnosťou zabezpečenia rozhodujúcich podkladov pre formuláciu skutkov od jednotlivých prevádzkovateľov portálov, na ktorých komunikácia a výmena fotografií mala prebiehať a taktiež sa ani nezaoberal totožnosťou zachovania skutku, hoci aj v tomto smere som počas celého konania vytýkal viaceré nedostatky. Nezodpovedanou zostáva aj údajná rekognícia, ktorú mala absolvovať poškodená C., keď ako sama uviedla, počas výsluchu na polícii ma opoznávala podľa predložených fotografií, pričom v spise sa žiadna zápisnica o rekognícii a ani iná zmienka o jej vykonaní nenachádza. Uvedené svedčí minimálne o manipulácii s dôkazmi zo strany OČTK a takto vykonané konanie nemôže byť podkladom na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti. Vina v trestnom konaní má byť obžalovanému preukázaná jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností. V tomto konaní sa tak nestalo. Súd musí starostlivo pristupovať ku vykonaniu dokazovania a jeho vyhodnoteniu v každej veci a zvlášť v takej, kde hrozí vysoký trest ako teraz mne. Súd musí starostlivo vyhodnotiť dôkazy a s vecou sa zaoberať bez ohľadu na charakter prejednávanej trestnej činnosti a bez ohľadu na počet skutkov, teda bez ohľadu na náročnosť a prácnosť konania. Súd nemôže sklízuť do povrchného vykonania dokazovania ani vo veciach, ktoré sú vzhľadom na charakter prejednávanej trestnej činnosti prirodzene nepríjemné nielen pre poškodené osoby, ale aj pre všetky na konaní zainteresované osoby vrátane senátu. Súd nemôže v takýchto veciach dokazovanie z dôvodu nepríjemnosti témy doslova obísť, o jednotlivých veciach hovoriť v náznakoch a jednotlivé dielce konania, ktorými mal byť skutok naplnený, iba dedukovať a páchatel'a odsúdiť iba na základe morálneho postoja k prejednávanej téme. Každý si zaslúži spravodlivý súdny proces, dodržanie všetkých jeho zásad a rešpektovanie práva na obhajobu. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že napadnutý rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný, nezákonný, je vydaný na podklade konania, v ktorom boli porušené procesné trestné predpisy, je v rozpore so zásadou in dubio pro reo a najmä je v rozpore so zásadou práva na zákonný súdny proces a so zásadou práva na obhajobu. Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby bol zo strany nadriadeného súdu zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátaná prvostupňovému súdu na nové konanie.“

Preskúmaná trestná vec bola tunajšiemu súdu predložená predkladacou správou dňa. 25.06.2021.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného predniesol: „My sa pridriavame dôvodov, ktoré sme súdu poskytli v našich odvolaniach, žiadame aby súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa so zameraním sa na uplatnenie zásady in dubio pro reo, alebo aby sám vo veci rozhodol.“

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Opatrovníčka poškodenej sa pripojila k návrhu prokuratúry.

Obžalovaný záverečným návrhom predniesol: „Ja som počul tu veľa škaredých vecí, viem že tento štát si o mne myslí len to jedno. Ja nie som moc výrečný, ťažko sa mi o tom hovorí, poviem len jedno, ako rozhodnete pani sudkyňa, tak bude. Minulý týždeň mi zomrel otec, moja mama je na tom zdravotne zle, môže mi zomrieť aj dcéra, ktorá je na tom tiež veľmi zle a ja sa už môžem obesiť. Vyzerá to tak, že som vinný vo všetkých smeroch. To je všetko, čo chcem uviesť.“

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu (obdobne aj čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd).

Podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 4.11.1950 každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Trestného zákona

1) Kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

b) na chránenej osobe,

(3) Odňatím slobody na dvanásť rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a

a) spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví, alebo

b) bezprostredne ním ohrozí život dieťaťa.

Podľa § 211 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona

(1) Kto vydá, čo aj z nedbanlivosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že

a) zvädza ju k záhaľčivému alebo nemravnému životu,

(3) Odňatím slobody na šesť mesiacov až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

b) z osobitného motívu.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného zákona Kto využije, získa, ponúkne alebo inak zneužije dieťa na výrobu detskej pornografie alebo detského pornografického predstavenia alebo umožní také jeho zneužitie, alebo sa inak podieľa na takejto výrobe, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 201a Trestného zákona Kto prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby navrhne dieťaťu mladšiemu ako pätnásť rokov osobné stretnutie v úmysle spáchať na ňom trestný čin sexuálneho zneužívania alebo trestný čin výroby detskej pornografie, pričom sám nie je dieťaťom, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona

(1) Kto rozmnožuje, prepravuje, zadovážuje, sprístupňuje alebo inak rozširuje detskú pornografiu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania, alebo

Podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona

(1) Kto iného zjedná, pohne, zvedie, využije, získa alebo ponúkne na vykonávanie prostitúcie, alebo kto koristí z prostitúcie vykonávanej iným, alebo umožní jej vykonávanie, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(3) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a ods. 5 Trestného zákona platí

(1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

(2) Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

(4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

(5) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne

a) u spolupáchatelov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,

b) u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine,

c) pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo....

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona: Pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona

(3) Do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd

b) páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona Ochranný dohľad uloží súd páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona Ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Trestného poriadku), primárne konštatoval prípustnosť odvolania obžalovaného (306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie podané obžalovaným G. E. nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaného uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania, avšak takéto chyby v danom prípade zistené neboli.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalovaného bola podaná.

Úvodom je potrebné uviesť, že odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa len na základe argumentov vznesených v odvolaní obžalovaného, pretože prokurátor prvostupňový rozsudok odvolaním nenapadol.

Uvedená vec bola konajúcim senátom preskúmaná opakovane, nakoľko v danej veci ide už o v poradí druhý odsudzujúci rozsudok, keď rozsudok zo dňa 09.03.2021, č.k.6Tk/3/2020-1450, tunajší súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku konštatujúc jeho nepreskúmateľnosť v úvahách, ktoré súd viedli k výroku o vine. Teda súd vec postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie požadujúc odôvodnenie rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, tj. aby okresný súd poskytol v dostatočnej miere úvahy a argumenty, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, na podklade ktorých prijal výrok o vine obžalovaného v zmysle obžaloby. Po vydaní nového rozsudku č.k. 6Tk/3/2020-1544 zo dňa 01.06.2021, bola vec opätovne predložená na preskúmanie a odvolací súd je nútený konštatovať, že z pohľadu podmienok § 168 ods. 1 Trestného poriadku a požiadavky, ktorú vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 3To/26/2021 z 27.04.2021 nastolil, prvostupňový súd opäť nespĺnil, a to nielen očakávaní (ohľadne zhodnotenia vykonaných dôkazov) nadriadeného súdu, ale znovu nenaplnil podmienky uvedené v § 168 ods. 1 Trestného poriadku a v tomto smere je nutné súhlasiť s názorom obhajcu, že došlo opäť k zlyhaniu pri odôvodnení rozsudku a toto a v dostatočnej miere neposkytuje odpovede na všetky argumenty, ktoré boli obhajbou a obžalovaným predstreté.

Odvolací súd dospel k poznaniu, že ani prípadné opätovné zrušenie rozsudku z dôvodu absencie dôsledného zdôvodnenia argumentácie a prezentovania úvah vychádzajúcich z vykonaných dôkazov, ktoré okresný súd viedli k prijatiu rozsudku, nemôže očakávať, že bude dôsledne naplnená požiadavka aby súd uviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, tj. že z odôvodnenia napadnutého rozsudku budú známe argumenty súdu ako aj zodpovedané námietky obhajoby, ktoré súd prvého stupňa poznal v čase zdôvodnenia rozhodnutia. Teda odvolací súd už od prvostupňového súdu neočakáva adekvátne splnenie pokynu na zodpovedné a dôsledné zhodnotenie vykonaných dôkazov a vzhľadom na vyššie uvedené, uvedomujúc si nedostatky v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktorého odôvodnenie rozhodne nezodpovedá požiadavke ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku a v tomto smere už ustálenej súdnej praxe, avšak prihliadajúc na skutočnosť, že vo veci sa voči obžalovanému G. E. vedie trestné stíhanie väzobne a tento sa od 28.11.2019 nachádza vo väzbe, ale aj skutočnosť, že v dvojinstančnom konaní rozhodnutia prvostupňového a v spojení s týmto aj druhostupňového súdu tvoria jednotu a keďže už nemožno od prvostupňového súdu očakávať naplnenia požiadavky § 168 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd sám poskytne úvahy a argumenty, pričom vo svojej podstate považuje rozhodnutie okresného súdu o vine obžalovaného, za správne.

Rozhodnutie o vine ohľadne skutku 1) súd prvého stupňa odôvodnil nasledovne: „Spáchanie skutku uvedeného v bode 1 je preukázané najmä výpoveďou samotnej maloletej poškodenej H., ktorá síce pod rúškom obhajoby vlastného otca - obžalovaného, následnou psychologickou analýzou vykonanou znalkyňou PhDr. Elenou Fortis, usvedčuje obžalovaného z tohto konania. Ten v rámci svojej obhajoby uviedol, že je to všetko výmysel zo strany jeho bývalej manželky, a hoci sú vzťahy medzi nimi očividne naštrbené, určité objektívne fakty nemožno opomenúť. Ďalším dôkazom o konaní obžalovaného je aj výpoveď mal. U. E., ktorá popisala, ako sa obžalovaný k poškodenej správal, ako ju ohmatával, nevhodne objímal ju, chytal za prirodzenie a ostatné v skutku opísané konania. Hoci znalkyňa u nej konštatovala zníženú špecifickú vierohodnosť, súd mohol na základe podrobného zhodnotenia jej výpovede konštatovať, že v podstatných okolnostiach, týkajúcich sa sexuálneho zneužívania zo strany obžalovaného jeho vlastnej dcéry, neklamala. Aj samotná znalkyňa vo svojej podrobnej výpovedi jednoznačne a bez dôvodných pochybností konštatovala u maloletej syndróm sexuálne zneužívaného dieťaťa, pričom neštandardné správanie bolo aj zo strany súdu pozorované, pri prehrávaní kamerového záznamu o výsluchu maloletej poškodenej H.. Ďalším nositeľom dôkazu je samotný obžalovaný. U ktorého bola zistená sexuálna deviácia v podobe pedofílie. Hoci tento popiera uvedenú deviáciu, aj on sám sa priznal svedkyni G. G., že s tým má problém. Podľa názoru súdu boli v konaní produkované dostatočné množstvo dôkazov, ktoré jednoznačne a bez dôvodných pochybností umožnili prijať súdu záver o tom, že obžalovaný G. E. sa dopustil konania spočívajúceho v sexuálnom zneužívaní vlastnej dcéry.“

Teda súd prvého stupňa konštatuje, že spáchanie skutku je preukázané výpoveďou maloletej H., ktorá podľa súdu (z analýzy vypracovanej znalkyňou) usvedčuje obžalovaného zo žalovaného konania.

Uvedené nie je tak jednoznačné ako to tvrdí okresný súd, pretože pri preukázaní zavinenia ohľadne tohto skutku pristúpilo viacero dôkazov, tj. nielen výpoveď maloletej H., ale aj ďalšie dôkazy do seba jasne zapadajúce a na seba nadväzujúce.

Skutok 1) je podľa obžaloby časovo ohraničený „od presne nezisteného času roku 2017 do presne nezisteného času roku 2019“, tj. v čase keď maloletá H. (nar. XX.XX.XXXX) bola vo veku 13-14 rokov, trestná činnosť vyšla najavo a obžalovanému boli vznesené obvinenia dňa 29.11.2019 a 13.04.2020 a boli spojené na spoločné konanie. Obžalovaný bol vzatý do väzby dňa 28.11.2019 a maloletá bola vypočutá dňa 20.07.2020, po tom ako sama požiadala, že chce vo veci vypovedať. Z jej výpovede (zaznamenanaj aj na DVD) vyplynulo, že s otcom - obžalovaným žije od 6-7 roku veku a počas celej doby ju vychovával sám. Z jej výpovede nemožno konštatovať jednoznačné vyjadrenie, že obžalovaný sa k nej správal spôsobom popísaným v skutkovej vete obžaloby. Totiž vo svojej výpovedi uvádzala, že obžalovaný sa k nej správal niekedy zvláštne, ale nemôže povedať, že ju nejak obťažoval. Jeho niekedy zvláštne správanie pripisovala tomu, že sám (muž) vychovával dievča. V časti svojej výpovede spontánne uviedla, že bol medzi nimi blízky vzťah, ktorý si iní ľudia mohli vysvetliť, že je jeho priateľkou a veľa ľudí ich pre to odsudzovalo, ale viackrát zdôraznila, že obžalovaný s ňou nikdy nič nemal a ani na ňu nič „neskúšal“. Vysvetlila, že v jednej izbe bývali spolu dosť dlho, čo odôvodnila tým, že prišla za ním do postele, lebo sa bála byť sama, ale posledné 2-3 roky spolu v izbe nebývali. Zdôraznila, že mala svoje súkromie, keď to potrebovala.

Vo svojej výpovedi sa H. vyjadrovala aj k nevlastnej sestre U., ktorá k nim chodila na víkendy a v tej istej izbe (v ktorej spali obžalovaný a maloletá Viktória), mala v kúte svoj matrac, na ktorom spávala. K nevlastnej sestre U. a k jej tvrdeniam, s ktorými bola pri výsluchu konfrontovaná uviedla, že U. si rada vymýšľa, poprela že by sa U. zdôverila z akého dôvodu jej vznikli modriny, toto všetko si U. vymyslela a preto ju vo svojej výpovedi H. označila za zákernú a to čo U. vypovedala označila za klamstvo.

Výpoveď maloletej H. bola podrobená analýze znalkyňou, najmä pre jej rozporuplnosť až chaotickosť čo je zrejmé aj z videozáznamu výpovede zaznamenaného na DVD, ktoré je súčasťou spisu, pričom znalkyňa PhDr. Mgr. Elena Fortis veľmi zodpovedne a podrobne rozanalyzovala výpoveď maloletej H..

V danom okamihu je potrebné zdôrazniť, že znalkyňa, okrem analýzy výpovede maloletej H., tiež posudzovala samotnú maloletú a znalecký posudok k jej osobe vypracovala dňa 18.02.2020 a v tomto, na základe výsledkov psychodiagnostiky konštatovala, že v správaní maloletej H. sú symptómy sexuálne zneužívaného dieťaťa, ktoré jasne rozviedla vo svojom písomne vypracovanom posudku.

Teda v nadväznosti na uvedené sa významným javí práve znalecké skúmanie osoby maloletej H., kedy znalkyňa v znaleckom posudku poskytla z psychologického hľadiska podrobnú analýzu o podozrení na sexuálne zneužívané dieťa.

Za podstatné znalkyňa považovala to, že maloletá z hodnotového systému vytesnila otca, pričom znalkyňa zároveň zistila znaky narušeného psychosexuálneho vývinu maloletej, ktoré znaky popísala nasledovne: „Prežíva vnútorné intenzívne afekty a napätia a súčasne s agresívnymi aj úzkostnými asociáciami. Podceňuje svoje schopnosti. Sexuálne o spoločensky dozrieva neskôr. Ženská, pasívna sexualita. Možno predpokladať masochistickú podriadivosť. Znamená tiež určitú dispozíciu ťažkému uspokojovaniu sexuálnej potreby, alebo k jej somatizácii. Klinickým príznakom sú fobie, predovšetkým v zmysle zvýraznenej trémy, možné sú spravidla znaky nepsychotických paranoidných prejavov a neurotické prežívanie so sebaopodceňovaním. Má obavy o strach zo sexualitu, neraz ide o prejav pocitu odporu či hanby voči sexuálnemu aktu, signalizuje vytváranie sexuálnej symptomatiky. Tiež prenosovú manifestáciu fantázií obdobia detstva v zmysle strachu z vlastnej agresie. Voči silnému vnútornému emocionálnemu afektu, v ktorom prežíva rozpad vlastnej sebahodnoty, cíti so odmietnutá a bezcenná. Očakávateľná je suicidálna aktivita.“

Nemenej významným je konštatovanie, že zo 16 psychických symptómov boli u maloletej poškodené, mimo psychických symptómov regresie, dráždivosti a poruchy reči, zistené všetky ostatné potencionálne psychické symptómy sexuálne zneužívaného dieťaťa (CSA).

Nemožno ignorovať zistenie znalkyne, že z hľadiska všeobecnej vierohodnosti nebol zistený znížený intelekt a ani psychotické poruchy a preto konštatovala, že všeobecná vierohodnosť je zachovaná, avšak

z hľadiska špecifickej vierohodnosti boli zistené tendencie ku klamstvu, skresľovaniu prežitých udalostí a ku konfabuláciám, z ktorého hľadiska je špecifická vierohodnosť znížená, nakoľko neutrálny brzdivý systém je uvoľnený, racionálna kontrola maloletej je oslabená so sklonom k pseudológii, tendencií klamať, s tendenciami sa pretvarovať, zatajovať a to účelovo s tým, že znížená špecifická vierohodnosť vychádza zo symptómov sexuálne zneužívaného dieťaťa, pričom toto konanie je jedným z obranných mechanizmov, ktoré patria do znakov sexuálne zneužívaného dieťaťa.

Znalkyňa k zaznamenatej výpovedi maloletej H. konštatovala, že pri výpovedi bola napätá, mala snahu o vysokú racionálnu sebakontrolu a prejavili sa u nej kontrola cenzúrovať verbalizované obsahy ako aj disimilačné tendencie - zapierať, pretvarovať, čo sa podľa znalkyne nieslo celým výsluchom. Uvedený záver znalkyňa konštatovala aj na základe postoja maloletej H. k U., ktorý postoj sa zmenil (dovtedy pozitívny) v okamihu na negatívny (že U. klame), až vtedy keď sa U. (jej výpoveďou, s ktorou bola konfrontovaná), cítila ohrozená. Teda podľa znalkyne „rúti sa jej koncepcia, H. bola iniciatívna, že chce vypovedať a už sa jej rúti koncepcia, lebo stále nové veci sa ona dozvedá, že vlastne U. začala prezrádzať.“ a stalo sa tak v okamihu, keď jej počas výsluchu vyšetrovateľ oznamoval, čo všetko U. vypovedala. Nemožno opomenúť ani jej vyjadrenie k nakupovaniu tričiek, kedy k otázke vyzývavosti oblečenia a blízkeho vzťahu s obžalovaným - otcom, vlastne prestala byť ostražitou a odpovedala „S tatom sme tak maximálne kúpili tričká čo je asi to kde ani nič nemôže urobiť. Že som si proste vyskúšala tričko a povedala som si je dobre a išla.“ (čl. 263).

Teda dôležitým dôkazom, na ktorom je postavený záver o vine v skutku 1) je výpoveď samotnej maloletej H., ktorá i keď rázne a jednoznačne vyjadruje, že obžalovaný si k nej nič nedovoľoval a ani ju nijak neobťažoval, pretože takéto správanie by nepripustila, analýzou jej vyjadrení znalkyňa s akcentom na skutočnosť, že sama (H.) žiadala, aby bola vo veci vypočutá, pri u nej zistených symptómoch sexuálne zneužívaného dieťaťa, dala do pozornosti, že výsluch maloletej je možné vnímať z dvoch pohľadov a to ako k výchove k dospievajúcej mladistvej, ktorá nemá žiadne sexuálne skúsenosti, tj. s konaním muža, nemá skúsenosť s emocionálnou identifikáciou sa so sexuálnym partnerom, tj. inak sa prejavuje vzťah medzi otcom a dcérou vo veku H., pretože mladistvý má výraznú snahu presadzovať seba a teda osobnostná nezrelosť súvisí s egocentrizmom, pričom z druhého pohľadu ak je mladistvá obeťou sexuálneho zneužívania (obchytávanie, obťažovanie), čo sa aj v správaní prejavuje so symptómami sexuálne zneužívaného dieťaťa, sa s otcom identifikuje ako tím a vyjadruje sa v množnom čísle (my, nás a pod...), čo jasne vyznelo z výpovede maloletej H..

Podľa znalkyne dievča (akékoľvek), ktoré nemá skúsenosť v tomto smere, nemá „poňatie“ čo je sexuálne zneužívanie, sa tak nevyjadruje, ale H. prekvapená nebola. K tomuto dodala, že preto chcela aj vypovedať o sexuálnom obťažovaní, pričom však o tomto nemala od koho vedieť, pretože uviedla, že babka jej hovorila o pornografii. Teda celý prejav H. pri výpovedi, ktorej sa vlastne sama domáhala, z pohľadu znalkyne, ktorá ju zodpovedne rozanalyzovala, konajúci senát dodáva, že po vzhliadnutí záznamu výsluchu z DVD, nezostáva nič iné len súhlasiť, že znalkyňa jednoznačne vychádzala zo záznamu výpovede maloletej poškodenej a nielen obsah vyjadrení, ale aj celkové správanie maloletej posúdila a k tomuto konštatovala, že maloletá poškodená H. svoj prejav kontrolovala, cenzúrovala čo vypovedala, ale podľa znalkyne z hľadiska psychologickej analýzy, nemožno hovoriť o správaní sa dieťaťa, ktoré prichádza z prostredia domova, kde bolo v štandardnom prostredí.

K vyššie rozvedenému dôkazu pristúpili aj ďalšie dôkazy podporujúce záver znaleckého posúdenia k osobe maloletej a tiež analýze jej výpovede a to výpoveď bývalej manželky obžalovaného - G. E., ktorá si všimla, že vzťah obžalovaného k maloletej H. nie je typickým vzťahom otca a dcéry, pretože objatia maloletej z jeho strany boli inými, neboli otcovskými a minimálne zvláštnou sa javila aj komunikácia medzi nimi, najmä formou sms správ, pričom si zvlášť všimla dve správy a podľa oslovenia maloletej a obsahu sms tieto správy u nej vzbudili pozornosť. Aj samotné prejavy obžalovaného voči maloletej boli skôr ako voči partnerke a nie maloletej dcére. Podklad na takýto záver, z pohľadu svedkyne, poskytlí dotyky medzi obžalovaným a maloletou, ich vzájomná komunikácia, to ako na maloletú obžalovaný hľadel, ako ju oslovoval, čo podľa jej úsudku sa javilo rozhodne zvláštnym. V danom okamihu je možné zdôrazniť, že táto výpoveď svedkyne korešponduje s analýzou znalkyne (Mgr. Elena Fortis) výpovede maloletej H.. Sú to diely skladačky, ktoré jednoznačne do seba zapadajú a navzájom sa podporujú zdôrazňujúc záver, že maloletá H. vykazuje symptómy sexuálne zneužívaného dieťaťa.

K tomuto je nutné zdôrazniť znalecké skúmanie znalkyňou z odvetvia psychológie a to samotného obžalovaného (znalkyňa PhDr. Mgr. Elena Fortis), kedy znalkyňa posudzovala a skúmaniu podrobila aj správanie obžalovaného k maloletej dcére H., ktorý vyhodnotila ako nie vzťah otca k maloletej dcére. Pri tomto závere vychádzala aj z toho ako sa obžalovaný počas diagnostiky správal a ako sám hodnotil ich vzťah. Z toho ako sa obžalovaný vyjadroval ohľadne svojej maloletej dcéry, ako o nej hovoril a hodnotil ju, znalkyňa dospela k presvedčeniu, že zo strany obžalovaného nejde o prirodzený otcovský vzťah otca a dcéry. Teda obžalovaný síce používa výraz dcéra, ale z jeho strany nejde o otcovský vzťah. V kontexte s uvedeným vystupuje do popredia spontánna výpoveď maloletej H., keď táto uviedla, že medzi nimi (otcom a ňou) bol blízky vzťah, kedy si iní ľudia predstavovali, že je jeho priateľkou, za čo ich veľa ľudí „odsudzovalo“, pričom v tomto smere jej otázka položená nebola, ktorá skutočnosť korešponduje s výpoveďou svedkyne G. E., ktorá postrehla, že vzťah medzi nimi (obžalovaným a maloletou) je/bol minimálne zvláštny, divný.

V súvislosti s uvedeným je potom dôležitým znalecké zistenie, že obžalovaný trpí sexuálnou úchylkou, ktorá mu dovoľuje sexuálne zneužívanie detí, ktorá je vrodená a nie si jej vedomý. Obžalovaný preferuje heterosexuálne nevypelé objekty, tj. ide o pedofilné a hedefilné znaky, trpí neúplnou sexualitou, kedy nejde o partnerku, ale samotný akt uspokojenia. PPG vyšetrením bola u obžalovaného potvrdená sexuálna deviácia (pedofília) s prepuknutím v strednom veku a porucha osobnosti - abnormný typ osobnosti.

Zo znaleckého posúdenia vyplynulo, že rozpoznávací schopnosť bola zachovaná, ale ovládacia schopnosť bola znížená, cez ktorú bola znížená príčetnosť obžalovaného, ale nebola vymiznutá a teda nemožno hovoriť o nepríčetnosti. Podľa znalca je obžalovaný abnormne štruktúrovaný jedinec s hyposociálnymi charakteristikami a nedostatočne rozvinutou vyššou emočnou sférou, u ktorého bol potvrdený výskyt sexuálnej túžby k osobám ženského pohlavia aj v predpubertálnom veku, tj. mladistvým.

Protiprávnosť konania je potvrdená aj výpoveďou maloletej U.. Táto bola vypočutá dňa 05.05.2020 (čl. 248), znalecký posudok na menovanú bol vypracovaný dňa 23.09.2020 (čl. 614) a ku ktorej znalkyňa uviedla, že táto je schopná správne vnímať prežité udalosti a tiež ich dokáže správne interpretovať, neprejavujú sa u nej tendencie ku klamstvu, stresu, konfabulovaniu a pod.

Vo všeobecnosti je potrebné objasniť:

Všeobecná vierohodnosť osoby (zjednodušene) znamená, či je osoba spôsobilá odrážať objektívnu skutočnosť vlastnými zmyslami optimálnym spôsobom, odrážať všeobecnú realitu o neskôr ju lomiť - zvnútorňovať.

Špecifická vierohodnosť osoby sa hodnotí v súvislosti s konkrétnou výpoveďou svedka.

A u maloletej, k všeobecnej vierohodnosti, znalkyňa uviedla, že táto zásadne nie je zmenená, intelekt je v norme a neboli zistené žiadne psychotické znaky psychotických stavov, avšak konštatovala narušenie špecifickej vierohodnosti, pretože jej výpovede nie sú konzistentné, keďže iné vypovedala pri výsluchu a iné u znalca, pričom tiež uvádzala skutočnosti, ktoré sa pravdepodobne dozvedela od svojej matky (G. E.), na podklade čoho znalkyňa ustálila, že si môže čiastočne vymýšľať a čiastočne hovoriť pravdu, z ktorého dôvodu ju hodnotí ako nespôľahlivého svedka.

Je potrebné uviesť, že výpoveď maloletej U. nie je tou jedinou kľúčovou výpoveďou usvedčujúcou obžalovaného zo žalovaného skutku 1) obžaloby a z pohľadu všeobecnej vierohodnosti u nej neboli zistené žiadne psychotické znaky, pričom prežité dokáže správne interpretovať, nemá tendencie ku klamstvu a konfabuláciám, i keď vo vzťahu k prejednávanému prípadu je podľa znalkyne ťažko rozlíšiť čo je pravda a čo výmysel. K maloletej U. je však potrebné uviesť, že táto nebola stravou, starostlivosťou ani výchovou závislá od obžalovaného a neboli u nej zistené symptómy sexuálneho zneužívaného dieťaťa, pričom niektoré jej vyjadrenia sú podporené aj inými dôkazmi.

Teda vina obžalovaného ohľadne skutku1) je preukázaná aj inými dôkazmi, ktoré čiastočne korešpondujú aj s výpoveďou maloletej U. a sú v tomto rozhodnutí už vyššie rozvedené.

K námietkam obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine v skutku 1) odvolací súd uvádza: nie je pravdou, že rozhodnutie o vine ohľadne tohto skutku je založené výlučne na výpovedi bývalej manželky obžalovaného G. E. a maloletej U.. Ak obžalovaný uvádza, že v prípade, že sa dopustil protiprávneho

konania popísaného v skutku 1) voči H., tak ho mala usvedčovať výlučne H., ktorá ale takéto konanie popiera, krajský súd odkazuje na už v tomto uznesení rozvedené dôkazy, najmä znalecké posudky vypracované vo vzťahu k maloletej poškodenej H. ako aj obžalovanému G. E. a najmä na analýzu výpovede poškodenej H., ktorú vykonala znalkyňa a dodáva, že významným je fakt, že pri znaleckom posúdení maloletej H., táto z hodnotového systému úplne vytesnila otca (obžalovaného). Nastúpil u nej jav (disocializácia), tj. nastúpil obranný mechanizmus v tom, že určité veci „zabudla“, vytlačila čo zlé sa jej dialo, pretože od obžalovaného bola existenčne závislá ako na živiteľovi, pričom u maloletej H. zo 16 popísaných symptómov, boli zistené: nedostatok sebaovládania; utiahnutosť; pocit hanby; depresia; úzkosť; strach; fóbie; pocit bezmocnosti; nízka sebaúcta; sebanenávisť; strata ilúzií a nádeje; prílišná ostražitosť disociácia; nutkavé predstavy, pričom u H. boli naviazané na psychosexuálny vývin, kedy nastúpilo do popredia z akého prostredia si dieťa nesie znaky sexuálneho zneužívania. Znovu odvolací súd zdôrazňuje, že nemožno opomínať znalkyňou ustálené (k špecifickej vierohodnosti) tendencie ku klamstvu, skresľovaniu, zatajovaniu, konfabuláciám, nie na chorobnom základe, ale účelovo.

Znaleckým posúdením bol zistený ambivalentný vzťah H. k obžalovanému, hodnotila ho ako jedného z najlepších ľudí, ale nebola schopná verbalizovať žiaden emocionálny vzťah k nemu a uchýlila sa k hodnoteniu jeho osoby z pohľadu iných ľudí. Pri znaleckom posúdení otca zo svojho hodnotového systému vytesnila.

K zistenej posttraumatickej stresovej poruche u maloletej H. je potrebné dodať: Znaleckým skúmaním znalkyňou MUDr. Denisou Mészárosovou (posudok z 18.07.2020) bola u maloletej H. konštatovaná akútna reakcia na stres, posttraumatická stresová porucha a depresívna porucha ťažkého stupňa so somatickými príznakmi bez psychotických príznakov a k príčinám vzniku konštatovala, že tieto vznikli na podklade závažného stresu, pričom sa znalkyňa jednoznačne nemohla vyjadriť, či vznikli v dôsledku konania obžalovaného. Intenzitu príznakov však hodnotila ako silnú, vyžadujúcu si medziodborovú starostlivosť. Pri uvedení iných skutočností a ďalších zistení znalcom pre posúdenie veci (bod 5. posudku) znalkyňa dala do popredia závery znalkyne PhDr. Mgr. Eleny Fortis, z ktorých vyplynulo, že maloletá poškodená trpí psychickými symptómami sexuálne zneužívaného dieťaťa. Odvolací súd hodnotiac závery posudkov jednotlivo a aj vo vzájomných súvislostiach, nemôže vylúčiť prípadné prepojenie medzi ustálenými a zistenými vyskytujúcimi sa symptómami sexuálne zneužívaného dieťaťa (CSA) - znalecký posudok PhDr. Mgr. Eleny Fortis z 28.02.2020 a zistenými depresívnymi poruchami ťažkého stupňa so závažnými somatickými príznakmi (hyperventilačná tetánia, tenzia cephalica, chronický zápal žalúdka), ktorá vyústila z akútnej reakcie na stres, resp. posttraumatickej stresovej poruchy (bod 1. posudku znalkyne MUDr. Denisy Mészárosovej z 18.07.2020), zvlášť keď znalkyňa PhDr. Mgr. Elena Fortis konštatovala, že z výsledkov psychodiagnostiky vyplynuli znaky narušeného psychosexuálneho vývinu, psychické symptómy sexuálne zneužívaného dieťaťa (CSA) a psychické znaky, ktoré prežíva naplňajú kritériá pre diagnostikovanie pretrvávajúcej posttraumatickej stresovej poruchy v koincidencii s depresívne - anxióznou symptomatikou.

Ak obhajca apeluje, aby pri vyhodnotení znaleckých posudkov boli považované za rovnocenné a teda aby jeden nebol preferovaný pred druhým, tak krajský súd udáva, že pri posúdení týchto dôkazov rozhodne neuprednostnil jeden posudok pred druhým, ale prihliadal na ne v komplexe a teda aj vo vzájomných súvislostiach a k týmto pristúpilo ešte aj znalecké dokazovanie ohľadne osoby obžalovaného G. E. znalcom MUDr. Ivanom André PhD., MPH, MHA (odvetvie psychiatria a sexuológia) a PhDr. Mgr. Elenou Fortis (odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality), z ktorých posudkov bolo zistené:

Znalcom MUDr. Ivanom André PhD., MPH, MHA, bolo konštatované, že obžalovaný proklamuje heterosexuálnu orientáciu na dospelé ženské objekty, avšak u neho možno hovoriť o sexuálnej deviácii v zmysle heterosexuálnej pedoflie. Jedná sa o jasnú sexuálnu preferenciu detských a dospievajúcich dievčenských objektov. Jeho sexuálne aktivity presiahli rámec virtuálneho sveta a sú sprevádzané neštandardnými technikami sexuálnej interakcie a sexuálneho uspokojenia, stali sa zreteľnými aj hrubé, ťažko amorálne aktivity obvineného v sexuálnej oblasti, obchodného, zištného charakteru. Podľa znalca osobnostne ide o abnormne štruktúrovaného jedinca, s hyposociálnymi charakteristikami a nedostatočne rozvinutou vyššou emočnou sférou, je schopný rozpoznať protiprávnosť svojich skutkov, schopnosť ovládať svoje konanie mohla byť ale znížená a to v podstatnej, forenzne významnej miere. V čase spáchania skutkov išlo o taký typ duševnej poruchy, ktorá mala vplyv na jeho ovládacie schopnosti, došlo k jej podstatnému zníženiu. Rozpoznávací schopnosť ostala plne zachovaná. Záverom uviedol,

že z psychiatrického, resp. sexuologického hľadiska je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný.

Znalkyňou PhDr. Mgr. Elenou Fortis bolo ohľadne obžalovaného ustálené, že tento trpí neúplnou sexualitou, ktorá mu dovoľuje sexuálne zneužívať obeť neprimeraného (nedospelého) veku, včítane vlastného dieťaťa ktoré sú jednými z preferovaných objektov na jeho odreagovanie sexuálnej potreby a sexuálneho napätia. Zistila, že obžalovaný G. E. má tendenciu účelovo skresľovať, zahmlievať ním vnímané a následné reprodukované skutočnosti a udalosti, s cieľom presadenia vlastného záujmu a uplatnenia svojej vôle. Psychodiagnostikou boli zistené disimulačné tendencie obvineného (sklon zapierať, zatajovať, pretvarovať sa). Vzťah obžalovaného k maloletej poškodenej H. nie je podľa znalkyne rodičovským vzťahom, nie je vzťahom otca k dcére, pretože pre neho bola a je len dievča, aktuálne dospievajúce dievča, nie dcéra. Jeho sexualita sa orientovala, bola a smerovaná okolo tohto „dievčaťa“. PPG záznam podľa posúdenia znalkyňou svedčí pre heterosexuálnu so záujmom o genitál nedospelých dievčat so sekundárnymi pohlavnými znakmi, aj bez vyvinutých sekundárných pohlavných znakov (pubertálny vek 12 aj 8 ročné), pričom nevylúčila aj záujem o genitál ženy, pričom tento záujem nezávisí od kontextu, v akom sa realizuje. Riziko recidívy obžalovaného vyhodnotila ako vysoké a pravdepodobnú prognózu jeho resocializácie za nepriaznivú.

Ak obhajca považuje za nesprávnu právnu kvalifikáciu odsek 3 ustanovenia § 201 Trestného zákona a vytyka, že odsek 3 nebol konkretizovaný a domnieva sa, že posttraumatická stresová porucha nemá byť posudzovaná ako ťažká ujma na zdraví, pretože ustanovenie § 123 ods. 3 Trestného zákona jasne uvádza čo sa ťažkou ujmom na zdraví na účely Trestného zákona rozumie, odvolací súd uvádza: Podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb patrí posttraumatická stresová porucha (F 43.1) medzi duševné poruchy a poruchy správania - reakcia na ťažký stres a adaptačné poruchy. Je charakterizovaná ako oneskorená odpoveď na stresujúcu udalosť či situáciu (krátku alebo dlhotrvajúcu). Vyskytuje sa u človeka po traumatickej udalosti, pri ktorej zažil extrémny strach, šok, pocit bezmocnosti alebo hrôzu. Po takejto skúsenosti je prirodzené, že človek prežíva obdobie ťažkého prispôbenia, strach, úzkosť, záchvaty plaču, nedostatok koncentrácie, pocity smútku, zmeny v spánkovom a stravovacom režime. O poruche hovoríme, ak toto obdobie trvá príliš dlho bez zmeny k lepšiemu.

V akútnom stave poškodenej (k vypracovaniu posudku dňa 18.07.2020) boli prítomné symptómy ako je necitlivosť, emocionálne otupenie, stráňenie sa ľuďmi, nereagovanie na okolie, anhedonia, vyhýbanie sa situáciám, ktoré by mohli traumy pripomínať. Závažným z hľadiska prežívania poškodenej sa podľa znalkyne javili aj pocity bezradnosti, bezmocnosti, bezvýznamnosti vlastnej osoby a pocity viny, ktoré nadobúdali v uvedenom kontexte až charakter mikromanických depresívnych bludov, dominovala depresívna nálada, pocity prázdnoty, nenaplnenia, obavy z budúcnosti, strach z toho, že nič už nebude také ako predtým, obavy z neznámeho. U poškodenej sa vyvinula depresívna porucha ťažkého stupňa z posttraumatickej stresovej poruchy. Uvedené bolo zistené z dokazovania zameraného na zistenie rozsahu spôsobenej škody na zdraví poškodenej maloletej. Vzhľadom k rozvedenému a posúdeniu psychickej ujmy je odvolací súd toho názoru, že okresný súd správne kvalifikoval túto ujmu ako ťažkú ujmu na zdraví, čím bol naplnený kvalifikačný znak trestného činu podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona, z ktorého dôvodu potom odvoláciu námietku obhajcu v naznačenom smere vyhodnotil ako nedôvodnú.

Podľa súdnej praxe ťažkou ujmom na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 Trestného zákona môže byť aj duševná porucha trvajúca dlhšiu dobu (R 51/1983).

Čo sa týka skutkov 2) až 9) rozsudku, tu okresný súd svoje predchádzajúce úvahy doplnil a z týchto je zrejmé čo bolo podkladom pre uznanie viny obžalovaného aj v ďalších skutkoch (2-9) rozsudku. K týmto správnym konštatovaniam, reagujúc na námietky obhajcu odvolací súd dodáva: Obžalovaný G. E. nepopiera, že obsahom pamäte jeho počítačov boli aj fotografie s erotickou a pornografickou tematikou a išlo aj o fotografie maloletých, prevažne dievčat, ale popiera, že by išlo o vedomé zhromažďovanie takýchto fotografií a na svoju obhajobu uviedol, že pri prehliadaní takýchto stránok to nerozlišoval a bez jeho vedomia došlo k uloženiu týchto fotografií do jeho počítača, k čomu zastáva názor, že je nutné jednoznačne preukázať ako sa takýto materiál do jeho počítača dostal a teda je nutné mu preukázať úmysel, tu je potrebné dať do pozornosti posudok (čl. 338) znalca v odbore elektrotechnika B. Q.. Zo zaistených elektronických zariadení pri domovej prehliadke (čl. 731) u obžalovaného G. E. boli znalcom vyextrahované a zadokumentované súbory, pričom v notebooku ACER bolo nájdených 1425 súborov, ktoré možno považovať za detskú pornografiu (podľa odborného vyjadrenia znalkyne Mgr.

Oľgy Petrusovej vek zobrazených osôb (dievča) bol odhadnutý v priemere menej ako 10-11 rokov, resp. boli zobrazené osoby (dievča), v prípade ktorých ešte nezačali viditeľné zmeny súvisiace s obdobím puberty- čl. 470), pričom bolo preukázané, že obžalovaný mal jednotlivé súbory uložené v adresári, niektoré súbory boli zmazané, ale znalcom boli obnovené, čo nasvedčuje tomu, že obžalovaný si ich premyslene a dôsledne ukladal tak, aby bežným používateľom neboli nájdené, tiež boli pomenované tak aby nebol dôvod ich cielene hľadať. Podľa znalca sa jednalo o súbory z komunikácie prostredníctvom portálu www.pokec.sk <<http://www.pokec.sk>>. Aj na CD nosiči zn. Platinum bolo zaistených 48 súborov s obsahom, ktorý možno hodnotiť ako detskú pornografiu. I keď znalec nedokázal bližšie identifikovať účty, medzi ktorými komunikácia prebiehala, odporučil obrátiť sa na prevádzkovateľa portálu „pokec.sk“.

Počas znaleckého skúmania bola vykonaná analýza medzi užívateľom účtu G. s užívateľom G. a v období od 11.09.2018 do 12.09.2018 si medzi sebou vymenili fotografie a písomne viedli konverzáciu s erotickým obsahom a hodnovernými dôkazmi bolo preukázané, že užívateľom účtu G. bol ustálený práve obžalovaný, a tento komunikoval aj s užívateľom G. (v období od 27.12.2017 do 15.06.2018), ktorý užívateľ bol neskôr stotožnený ako G. O., ktorá bola vypočutá v prípravnom konaní (čl. 252) a jej výpoveď bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, a potvrdila, že si s užívateľom G. písala, vedela od neho, že má dcéru, o ktorej sa zdôveril, že s ňou spáva. E. potvrdila, že pri písomnej komunikácii jej dával sexuálne návrhy, navrhol jej sex a žiadal, aby mu poslala fotky, na ktorých bude nahá. Bolo zistené a svedkyňou jasne potvrdené, že mu poslala asi 20 fotiek v spodnom prádle, ale nikdy sa s ním nestrela.

Bola zaznamenaná komunikácia a podrobená analýza znalcom, medzi užívateľom účtu G. a užívateľom s názvom „erika“, z ktorej je zistiteľné, že užívateľ G. oslovil užívateľa „erika“, ktorý bol neskôr ustálený ako Y. C., ktorá bola vypočutá v prípravnom konaní (čl. 226) a aj na hlavnom pojednávaní (čl. 1411), kedy potvrdila, že komunikácia prebiehala spočiatku normálne, až neskôr jej začal dávať návrhy a na jeho požiadanie mu zaslala intímne fotky, na ktorých bola nahá a on jej poslal fotky, na ktorých bol tiež nahý a „ako si to robí“. Uviedla, že komunikáciu ukončila sama. Vypovedala, že jej poslal aj fotku tváre a na pojednávaní potvrdila, že obžalovaný je muž z poslanej fotky (čl. 1412).

Potom na námietku obhajcu, že nebolo objasnené či boli jednotlivé fotografie považované za detskú pornografiu vyhotovené na naliehanie obžalovaného, alebo skôr spontánne dievčatami, s ktorými mal komunikovať, je nutné dodať, že na tento argument v celom rozsahu dáva odpoveď výpoveď svedkyne Y. C. aj z hlavného pojednávania.

Tiež bolo dôkazmi zhromaždenými v spise preukázané, že obžalovaný vystupoval aj pod prezývkou „majomirka“, ku ktorému bol pripojený alternatívny e-mail majoXXXX@azet.sk <<mailto:G.@azet.sk>> a prostredníctvom rýchlej pošty, po predchádzajúcej komunikácii s C. H. vystupujúcou pod užívateľským menom C.@azet.sk <<mailto:C.@azet.sk>> fotografiu nahej maloletej osoby ženského pohlavia, z tohto mailu poslal. Aj z uvedeného e-mailu komunikoval s menovanou C. H., pričom obsah ich komunikácie (čl. 9-11) a zaslaná fotka nahého tela maloletého dievčaťa „donútila“ C. H. podať trestné oznámenie a to dňa 29.05.2018 (čl. 6), ktorá výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná a ku ktorej obžalovaný pripomienky nemal.

Ak obhajoba zdôrazňuje a žiada aby bolo striktné vyselektované, za ktorý materiál nájdený v počítači (pornografický), má byť obžalovaný uznaný vinným a preukázať akým spôsobom sa tento materiál dostal do počítača obžalovaného, je potrebné poukázať na konštatovanie znalca B. Q. (znalecký posudok - čl. 338 - príloha č. 3 posudku), k pôvodu súborov (rozanalyzovaných v prílohe č. 3), že ide o súbory získané poštou prislúchajúcou k účtu vytvorenému na portáli „pokec.sk“ a jednalo sa o konverzácie s protistranami s užívateľským menom „G.“ (G. O.) a „erikaXXX“ (Y. C.).

Odvolateľom je tiež namietaná právna kvalifikácia ohľadne skutku 7), konkrétne nesúhlasí s kvalifikačným znakom na viacerých osobách, k čomu odvolací súd dodáva, že vykonanými dôkazmi bolo zreteľne preukázané, že obžalovaný vo svojom notebooku zn. ACER prechovával celkovo 1473 obrazových súborov (fotografií) a videosúborov, na ktorých sú zachytené maloleté osoby aj mladšie ako 10-12 rokov, najmä ženského pohlavia s obnaženými genitáliami pri vykonávaní rôznych sexuálnych praktík, napr. sebaukájanie, pohlavný styk, orálny styk, análny styk navzájom, ako aj s dospelými osobami, ktoré boli zjavne určené na sexuálne účely a tieto obžalovaný zasielal v časovom období od 25.08.2018 do 25.02.2019 prostredníctvom sociálnej siete www.azet.pokec.sk <<http://www.azet.pokec.sk>> pod užívateľským menom „majomirka“ na užívateľské kontá: „G.“, „G.“, „S.“,

„C.“, „U.“, „E..D.“, „H.“, „G.“, C.@azet.sk <mailto:C.@azet.sk> a iných, a teda z pohľadu rozvedeného je potom právna kvalifikácia konania ustálená správne, tj. zločin rozširovania detskej pornografie závažnejším spôsobom konania (§ 369 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona) na viacerých osobách (§ 138 písm. j/ Trestného zákona), pričom rozširovanie je akákoľvek činnosť, ktorou sa detská pornografia sprístupňuje iným osobám (aj internetom) a písm. a/ odseku 2 citovaného ustanovenia obsahuje špecifický znak závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, ktorými sa na účely Trestného zákona rozumejú najmenej tri osoby (tri a viac).

Ku konštatovaniu odvolateľa, že ani kvalifikovanie konania v bodoch 8) a 9) (pokračovací zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona) nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nie je možné ani s týmto súhlasiť. Ak obžalovaný na svoju obranu tvrdil, že dcéru neponúkal tak ako mu je kladené za vinu a išlo len „o silácke reči“ a teda nedošlo zo strany obžalovaného k žiadnemu reálnemu konaniu (ani pokusu, ani k príprave), ktoré by smerovalo k takémuto možnému konaniu tak, jeho obrane nie je možné uveriť, pretože dôkazy zhromaždené v spise preukazujú opak. Totiž v spisovom materiáli zhromaždená komunikácia - zväzok č. 4, nasvedčuje opaku, tj. obžalovaný komunikuje o svojej dcére (túto reálne má, je maloletá a je mu zverená do výchovy a starostlivosti), ktorú skutočnosť rozhodne, vzhľadom na všetky známe okolnosti vzťahujúce sa na osobu obžalovaného, nemožno považovať len za „silácke reči“. Komunikácia obžalovaného s ďalšími užívateľmi účtov prebiehala vo vážnej rovine (prísľuby stretnutia, resp., telefonického kontaktovania a pod) a podľa jej obsahu rozhodne nemožno konštatovať, že sa jednalo len o nezáväznú a zábavnú konverzáciu.

Tu odvolací súd zvlášť odkazuje za zadokumentovanú komunikáciu medzi obžalovaným a užívateľom konta „U

Odvolací súd rovnako poukazuje aj na ostatné dôkazy a teda správne postupoval súd prvého stupňa keď obžalovaného uznal za vinného a ani nadriadený súd neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaného a tieto vyhodnotil ako nevierohodné a dodáva, že žalované skutky sa stali tak ako sú uvedené v napadnutom rozsudku a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a jednoznačne usvedčujú obžalovaného G. E..

Prvostupňový súd nepochybil nielen pri právnej kvalifikácii, ale ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ku ktorému argumentoval nasledovne: „Súd pri úvahe o druhu a výške trestu pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako tq má na mysli ustanovenie § 34 Trestného zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, jeho následok, jednak spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví mal. poškodenej H., jednak extrémne nebezpečný a sofistikovaný spôsob ohorenia mravnosti, tých najzraniteľnejších členov spoločnosti - detí a konanie vo forme priameho úmyslu. U osoby obžalovaného sa jedná podľa názoru súdu o nebezpečného sexuálneho predátora, ktorý na uspokojenie svojich deviácií zneužíval nie len vlastnú dcéru, ako osobu, ktorá je na ňom hlavne citovo odkázaná ale i ostatné deti, ktoré dokázal svojim vplyvom primäť k tomu, aby mu posielali obnažené časti ich tiel. Vzhľadom na absolútne popieranie tejto deviácie zo strany obžalovaného podľa názoru súdu predstavuje extrémne nebezpečného človeka, o čom svedčí i to, že bol v minulosti odsúdený pre zločin sexuálneho zneužívania, kedy mal pohlavný styk s osobou mladšou ako 15 rokov. Na základe vyššie uvedeného skutkové a právneho posúdenia konania obžalovaného súd v zmysle § 38 ods. 5, Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, ukladal obžalovanému úhrnný trest za trestný čin najprisnejšie trestný, ktorým je v tomto prípade obzvlášť závažný zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona so základnou výmeru trestu odňatia slobody na 12 až 15 rokov. Súd uvedenú trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona upravoval tak, že zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/2, nakoľko obžalovaný opätovne spáchal zločin, a rovnako tak hornú hranicu trestnej sadzby upravoval jej zvýšením o 1/3 v súlade s § 41 ods. 2 Trestného zákona. Za takéhoto postupu súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 13 rokov a 6 mesiacov až 16 rokov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, berúc do úvahy, jednak predchádzajúce odsúdenie pre sexuálne motivovaný trestný čin, rozsah a charakter žalovanej trestnej činnosti, a najmä účinnú ochranu spoločnosti. Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody súd rozhodol o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia po splnení podmienok v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za súčasnej absencie výnimočných okolností ustanovených v § 48 ods. 4 Trestného zákona. Vzhľadom na nebezpečnosť páchatel'a súd rozhodol o uložení ochranného dohľadu až na dobu troch rokov, nakoľko si to podľa názoru súdu vyžadujú okolnosti predmetného prípadu a najmä osoba obžalovaného. Pri rozhodovaní o

uložení ochranného liečenia obžalovanému súd prihliadal na potrebu ochrany spoločnosti, pred takýmto druhom páchatel'ov a v súlade s odporučeniami znalca jednoznačne rozhodol o uložení ochranného sexuologického liečenia a to formou ústavnou. Nakoľko počas prípravného konania boh zaistené veci, ktoré slúžili na spáchanie trestného činu, o ich prepadnutí bolo rozhodnuté po splnení zákonných podmienok podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Podľa názoru súdu tresty ako i ochranné opatrenie, ktoré boh obžalovanému uložené sú dostatočné, adekvátne a spravodlivé a splnia svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a § 35 ods. 1 ods. 5 Trestného zákona.“

Čo sa týka výroku o treste odvolací súd konštatuje, že pri úvahách o voľbe druhu trestu a jeho výmery vo vzťahu k obžalovanému G. E. prvostupňový súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona) a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Trestného zákona.

Teda vzal do úvahy spôsob spáchania činu, motív, spôsobený následok a pohnútku, ako aj jeho pomery a možnosť nápravy a konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vo vzťahu k obžalovanému, nakoľko správne obžalovanému ukladal trest po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, v zmysle ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu a z odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol už za rovnaký trestný čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/83/2016, právoplatným 19.12.2016, pre zločin podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, tj. do 20.12.2019. Teda vzal do úvahy ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona a trest ukladal v upravenej trestnej sadzbe v rozpätí od 13 rokov 6 mesiacov do 15 rokov, potom v súlade s vyššie uvedeným, prvostupňový súd uložil úhrnný trest odňatia slobody (za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, podľa trestného činu najprisnejšie trestného, tj. podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona vo výmere 14 rokov tj. pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, ktorý trest považuje krajský súd nielen za zákonný, ale aj za spravodlivý a tento zodpovedá nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatel'ov, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. V tomto smere sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje s úvahami a závermi rozvedenými v napadnutom rozsudku, ktoré viedli súd prvého stupňa k rozhodnutiu o uložení vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

Obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, preto ho súd prvého stupňa, podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, správne zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Za správny považuje odvolací súd aj uložený trest prepadnutia vecí s tým, že vlastníkom týchto vecí sa stáva štát, i keď správne mal byť použitý odsek 5 ustanovenia § 60 ods. 1 Trestného zákona, avšak znenie výroku je správne.

Keďže bol obžalovanému uložený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu nepodmienečný trest odňatia slobody, správne prvostupňový súd v napadnutom rozsudku obžalovanému uložil ochranný dohľad, ktorý sa v takom prípade podľa zákona ukladá obligatórne, pričom bol uložený v dostatočnej výmere 3 roky, takže nebol dôvod do tohto výroku odvolacím súdom zasahovať. Ide o ochranné opatrenie, ktoré je súčasťou tzv. postpenitenciárnej starostlivosti vykonávanej za účelom dovŕšenia nápravy páchatel'ov najzávažnejších trestných činov.

Správne bolo podľa § 73 ods. 4 Trestného zákona uložené aj ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou a to na podklade záverov znaleckého skúmania obžalovaného znalcom z odvetvia psychiatria a sexuológia, ktorý u obžalovaného zistil pedofiliu s vypuknutím v strednom veku (F56.4) a poruchu osobnosti (F60.8).

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nezistiac dôvod na zmenu rozsudku prvostupňového súdu, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného G. E. ako nedôvodné, postupom podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.